Lieta Nr. C30586413

Lietvedības Nr. C2193-14/3

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 11.novembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese A.Zute

ar sekretāri D.Rapiņu, M.Šteinerti

piedaloties prasītāja pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/,

atbildētājai /pers. C/

2014.gada 28.oktobrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu Studiju un zinātnes administrācijas prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu, un

Aprakstošā daļa.

2013.gada 12.augustā tiesā saņemts prasītāja Studiju un zinātnes administrācijas prasība pret atbildētāju /pers. C/ par parāda Ls 6152,96 apmērā piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 127.panta pirmo daļu prasītājs vēršas Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā ar prasību par parādu piedziņu no atbildētājas. Saskaņā ar 2009.gada 29.maija Ministru kabineta rīkojumu Nr.358 „Par Latvijas Zinātnes padomes reorganizāciju" 5.punktu no 2009.gada 1.jūlija Studiju fonda nosaukums ir Studiju un zinātnes administrācija.

1999.gada 25.oktobrī prasītājs un atbildētājs noslēdza Studiju kredīta līgumu Nr.153 (turpmāk tekstā arī līgums) ar mērķi apmaksāt atbildētāja studijas /nosaukums/. 13.09.2000. puses vienojušās par grozījumiem līgumā. Saskaņā ar līguma noteikumiem prasītājs izsniedza atbildētājam viņa studiju laikā kredītu 1999./2000. akadēmiskā gada 1.semestrī Ls 513 apmērā, 1999./2000. akadēmiskā gada 2.semestrī Ls 512 apmērā, 2000./2001. akadēmiskā gada 1.semestrī Ls 410 apmērā, 2000./2001.akadēmiskā gada 2.semestrī Ls 410 apmērā, 2001./2002.akadēmiskā gada 1.semestrī Ls 410 apmērā, 2001./2002. akadēmiskā gada 2.semestrī Ls 410 apmērā, 2004./2005. akadēmiskā gada 1.semestrī Ls 410 apmērā, 2004./2005. akadēmiskā gada 2.semestrī Ls 410 apmērā. Kopējā izsniegtā studiju kredīta summa ir Ls 3551.

2004.gada 21.jūnijā atbildētāja tika eksmatrikulēta no augstskolas studējošo saraksta. Saskaņā ar līguma 4.2.2.apakšpunktu atbildētājai bija pienākums 10 dienu laikā pēc eksmatrikulācijas no augstskolas studējošo saraksta ziņot par to prasītājam un saskaņā ar līguma 3.3.1.apakšpunktu bija pienākums parakstīt studiju kredīta atmaksas grafiku (turpmāk tekstā arī grafiks) un uzsākt kredīta atmaksu, atbildētāja nav izpildījusi šos līgumā noteiktos pienākumus.

Saskaņā ar līguma 3.3.1.punktu, atbildētājai kredīta pamatsummas un procentu atmaksa bija jāuzsāk ne vēlāk kā trešajā mēnesī pēc studiju pārtraukšanas, pilnu norēķinu veicot ne vēlāk, kā desmit gadu laikā no kredīta pamatsummas un kredīta procentu atmaksas uzsākšanas brīža, katru gadu atmaksājot vienu desmito daļu no kopējās kredīta pamatsummas un kredīta procentus, maksājumus veicot katru mēnesi.

03.09.2004. Augstskolas saņemtajā vēstulē iekļauta informācija, par atbildētājas atjaunošanu studējošo sarakstā un imatrikulēšanu augstskolā, kā arī augstskolas 05.07.2005.pārskatā par studiju kredīta ņēmējiem norādīts, ka atbildētāja sekmīgi ieguva bakalaura grādu un turpina mācīties maģistratūrā.

2005.gadā atbildētājai nosūtīts paziņojums par studiju kredīta atmaksas termiņa pagarināšanu līdz 01.09.2006.

03.11.2006. saņemtajā pārskatā tikusi iekļauta informācija, ka 18.10.2006. atbildētāja eksmatrikulēta pēc pašas vēlēšanās, ticis noteikts studiju kredīta pamatsummas pagarinājums līdz 18.10.2006.

2006.gada 7.novembrī atbildētājam tika sastādīta un pa pastu uz līgumā norādīto pastāvīgo dzīvesvietu nosūtīta vēstule „Par studiju kredīta atmaksu" un grafiks. Atbildētāja grafiku parakstīja, atzīstot kredīta pamatsummu un procentu atmaksu, atbildētāja veikusi neregulārus maksājumus no 13.12.2006.

2006.gada 21.decembrī prasītājs atbildētājai nosūtīja informatīvu vēstuli par studiju kredīta saistībām, informējot par parāda summu līdz 30.11.2006.

2008.gada 21.janvārī, 2008.gada 20.novembrī, 2009.gada 26.novembrī, 2010.gada 17.novembrī, 2011.gada 28.novembrī, 2012.gada 22.novembrī atbildētājam tika uz līgumā norādīto pastāvīgo dzīvesvietu nosūtīta informatīva vēstule par studiju kredītu saistībām.

Prasītājs saņēmis Nodarbinātības valsts aģentūras izziņu, ka atbildētāja no 21.05.2010. līdz 11.10.2010., kā arī izziņas sagatavošanas brīdī atrodas bezdarbnieka statusā, prasītājs pagarināja studiju atmaksas termiņu no 21.05.2010 līdz 11.10.2010., 07.03.2012. līdz 06.03.2013.

2013.gada 16.maijā atbildētājai ticis nosūtīts paziņojums Nr.1-14/1165/P, norādot, ka saskaņā ar līguma 5.2.2.apakšpunktu līgums tiek lauzts (izbeigts) un brīdinot, ka, ja parāda summa netiks nomaksāta divu nedēļu laikā, prasītājs būs spiests vērsties tiesā ar prasību par uzņemto saistību piespiedu izpildi. Ierakstīto sūtījumu atbildētājs ir saņēmis.

Atbildētāja ir veikusi maksājumus no 13.12.2006. līdz 22.07.2013., uz 09.08.2013. kredīta pamatsummas parāds sastāda Ls 2893,73, parāds aprēķināts saskaņā ar līguma 3.3.2.apakšpunkta nosacījumiem. Līdz prasības pieteikuma iesniegšanas dienai atbildētāja ir samaksājusi Ls 657,27, saskaņā ar līguma nosacījumiem (līguma 3.2.apakšpunkts un 3.5.1.4.apakšpunkts) kredīta procentu parāds par laika periodu no 11.08.2009. līdz 01.05.2013. sastāda Ls 403,07. No atbildētājas veiktajām iemaksām studiju kredītu procentu atmaksai saskaņā ar līguma 3.6.2.apakšpunktu tika novirzīti Ls 420,26.

Tā kā atbildētāja neveica kredīta atmaksu saskaņā ar grafiku, prasītājs ir izmantojis savas līguma 6.1.1.apakšpunktā paredzētās tiesības un ir piemērojis atbildētājai līgumsodu 0,1% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katra maksājuma katru nokavējuma dienu. Līgumsods Ls 2462 apmērā aprēķināts no 2009.gada 11.augusta līdz 2013.gada 15.maijam.

Šāda nosacījuma iekļaušanu līgumā paredzēja 1999.gada 9.marta Ministru kabineta noteikumu Nr.86 „Studiju kreditēšanas noteikumi" 33.punkts (no 2001.gada 23.jūnija spēkā Ministru kabineta noteikumi Nr.219 "Kārtība, kādā tiek piešķirts, atmaksāts un dzēsts studiju kredīts no valsts budžeta līdzekļiem" (turpmāk tekstā arī Noteikumi Nr.219)), saskaņā, ar kuru līgumā tika noteikts, ka kredīta ņēmējs maksā līgumsodu 0,1% apmērā no termiņā nesamaksātās summas par katru nokavēto maksājuma dienu.

Prasītājs norāda, ka atbildētāja nav veikusi norēķinus ar prasītāju ne sarakstē norādītajos termiņos, ne arī pēc tam. Uz prasības celšanas brīdi kopējā parāda summa ir Ls 5758,81 un sastāv no sekojošām pozīcijām - kredīta pamatsumma - Ls 2893,73, kredīta procentu parāds Ls 403,07, līgumsoda parāds Ls 2462,01.

Atbildētājs nosūtītos brīdinājumus par kredīta, kredīta procentu un līgumsoda samaksu atstājis bez ievērības, nav veicis maksājumus saskaņā ar līguma noteikumiem. Prasītājs ir spiests vērsties tiesā ar prasību par parāda piedziņu. Saskaņā ar līguma 7.2.punktu, ja strīdi, kas saistīti ar līguma izpildi, nav atrisināmi pārrunu ceļā, tie nododami izskatīšanai tiesā. Atbildētājs vēl joprojām nav nokārtojis studiju kredīta saistības un neveic kredīta atmaksu. Saskaņā ar Civillikuma 1652.pantu ir iestājies nokavējums, kas pamatojoties uz Civillikuma 1651.pantu ir atbildētājas saistību izpildīšanas prettiesīgs novilcinājums.

Atbildētājas saistību neizpildes rezultātā prasītājs nevar nodrošināt aizdevuma līguma ar Valsts kasi izpildi, kurā ir noteikts termiņš kredīta pamatsummas un procentu atmaksai. Tā kā atbildētāja jau piecus gadus nepilda kredīta saistības, prasītājs nevar plānot ienākumus attiecīgajā budžeta gadā un izpildīt savas saistības pret Valsts kasi, jo saskaņā ar Noteikumiem Nr.219 13.punktu atmaksātās kredītu pamatsummas, kredīta procentus, kā arī līgumsodu summas prasītājam jāieskaita valsts pamatbudžetā. Prasītājs darbojas saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktajām funkcijām un piedzen kredītus un kredītu procentus, lai izpildītu savas saistības pret Valsts kasi, nevis gūtu peļņu.

Prasība pamatota uz līgumu, Civillikuma 1425., 1587., 1662., 1716., 1717., 1756., 1943. pantu un Civilprocesa likuma 1. un 127. panta pirmo daļu un MK Noteikumiem Nr.219.

Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam Studiju un zinātnes administrācijai parāda kopējo summu Ls 6152,96 apmērā, ko sastāda kredīta pamatsummu - Ls 2893,73, kredīta procentu parāds Ls 403,07, līgumsoda parāds Ls 2462,01, tiesas izdevumi Ls 394,15.

2013.gada 9.septembrī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros atbildētāja norādījusi, ka prasību atzīst par kredīta pamatsummu un procentiem, lūdz tiesu samazināt līgumsoda apmēru līdz 10%, pamatojoties uz Civillikuma 1. un 1724.1.pantiem, papildus norādot, ka no 2009.augusta līdz 2012.gada decembrim studiju kredīta atmaksa nav bijusi iespējams veikt zemo ienākumu dēļ, laika periodā no 21.05.2010. līdz 11.10.2010 un no 07.03.2012. līdz 08.04.2013. bijusi bezdarbnieka statusā. 2012.gada decembrī iesniegusi iesniegumu ar kuru apņēmusies no 01.01.2013. kredīta apmaksai maksāt Ls 50 mēnesī. Uzskata, ka līgumsods ir nesamērīgs, līdz 03.12.2012. līgumsoda apmērs sasniedza Ls 1996,66, kad apmaksājamā pamatparāda summa sastādīja Ls 1118,13. Atsaucas uz Civillikuma grozījumiem, kas stāsies spēkā 01.01.2014., kuros noteikts, ka līgumsoda apmērs var pieaugt ne vairāk par 10% no pamatparāda. Prasītājs ir valsts pārvaldes iestāde, kuras mērķis nav gūt peļņu.

2013.gada 26.septembrī tiesā saņemta prasītājas atsauksme uz atbildētājas paskaidrojumiem. Kuros prasītājs norādījis, ka līgumsods nav sasniedzis izsniegtās pamatsummas apmēru un atbildētājas atsauce uz Civillikuma grozījumiem ir nepamatota, jo likuma grozījumi nav stājušies spēkā un likumdevējs nav attiecinājis uz iepriekš noslēgtajiem līgumiem.

2014.gada 13.oktobrī tiesā saņemti prasības precizējumi, kuros prasītājs norādījis, ka pēc prasības celšanas atbildētāja ir veikusi maksājumus kopējās summas EUR 705,15 apmērā, veiktie maksājumi tikuši novirzīti līgumsoda dzēšanai, prasītājs samazina līgumsoda apmēru, lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam kredīta pamatsummu EUR 4117,41 apmērā, kredīta procentus EUR 573,52, līgumsodu EUR 2797,97, tiesas izdevumus EUR 560,83 apmērā, kopā EUR 8049,73.

Tiesas sēdē Studiju un zinātnes administrācijas pilnvarotā pārstāve uzturēja prasību saskaņā ar prasības pieteikumā un precizējumos norādīto, lūdza prasību apmierināt.

Atbildētāja tiesas sēdē prasību daļā par kredīta pamatsummas EUR 4117,41 apmērā un kredīta procentu EUR 573,52 apmērā atzina, neatzina prasītāja norādīto līgumsoda apmēru uz paskaidrojumos norādītiem apstākļiem.

Motīvu daļa.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies prasītāja pārstāves un atbildētājas paskaidrojumus tiesas sēdē, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu. Aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis (Civillikuma 1943.pants).

No lietas materiāliem redzams, ka 1999.gada 25.oktobrī prasītājs (iepriekšējais nosaukums Studiju fonds) un atbildētāja, kā kredīta ņēmējs, noslēdza Studiju kredīta līgumu Nr.153, saskaņā ar kura 1.1.punktu prasītājs izsniedz atbildētājam viņa studiju laikā kredītu, izmaksājot saskaņā ar šī līguma noteikumiem kredīta ņēmējam Ls 1025 gadā, lai atbildētāja segtu maksu par studijām augstskolā. Minētā līguma 3.1.2.apakšpunktā atbildētājs pilnvaroja prasītāju pārskaitīt katra attiecīgā semestra summu uz kredītņēmēja norādīto augstskolas norēķinu kontu.

Prasītājs savas ar iepriekš minēto līgumu uzņemtās saistības pildīja, tas ir, izsniedza atbildētājai viņai studiju laikā kredītu kopējās summas Ls 3551 apmērā (EUR 5052,62), ko apliecina lietā esošie maksājuma uzdevumi.

Studiju kredīta līguma Nr.453 4.2.2.apakšpunkts paredz, ka kredītņēmējam ir pienākums nekavējoties, bet ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc eksmatrikulācijas no augstskolas studējošo saraksta rakstveidā ziņot par to prasītājam. Atbildētājam bija pienākums parakstīt Studiju kredīta atmaksas grafiku un uzsākt kredīta atmaksu ne vēlāk kā trešajā mēnesī pēc studiju pārtraukšanas, pilnu norēķinu veicot ne vēlāk kā desmit gadu laikā no kredīta pamatsummas un kredīta procentu atmaksas uzsākšanas brīža, katru gadu atmaksājot vienu desmito daļu no kopējās kredīta pamatsummas un kredīta procentus, maksājumus veicot katru mēnesi (Studiju kredīta līguma 3.3.1.apakšpunkts).

No lietas materiāliem redzams, ka 2006.gada 18.oktobrī atbildētāja eksmatrikulēta no augstskolas studējošo saraksta.

Saskaņā ar līguma nosacījumiem (līguma 3.2.apakšpunkts un 3.5.1.4.apakšpunkts) prasītājs aprēķinājis kredīta procentus par laika periodu no 11.08.2009. līdz 01.05.2013. Ls 403,07 jeb EUR 573,51 apmērā.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja 07.11.2006. parakstīja studiju kredīta atmaksas grafiku, atzīstot kredīta pamatsummu un procentu atmaksu.

No lietas materiāliem redzams, ka 2013.gada 16.maijā atbildētājai ticis nosūtīts paziņojums Nr.1-14/1165/P, norādot, ka saskaņā ar līguma 5.2.2.apakšpunktu līgums tiek lauzts (izbeigts) un atbildētāja brīdināta par parāda summu.

Ņemot vērā to, ka atbildētāja prasību daļā par kredīta pamatsummas EUR 4117,41 apmērā un kredīta procentu EUR 573,52 apmērā atzina pilnībā, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 193.panta piekto daļu, motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Tiesa uzskata, ka prasība daļā par kredīta pamatsummas un kredīta procentu piedziņu ir pamatota un apmierināma, pamatojoties uz Latvijas Civillikuma 1587.pantu, 1533., 1943., 1753., 1765.pantu.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu.

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis, tādejādi no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams pamatparāds Ls 1698,81 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu un Civillikuma 1756.pants nosaka, ka pienākums prasīt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Prasītājs norāda, ka atbildētāja veikusi norēķinus ar prasītāju daļēji, atbildētājas kredīta pamatsumma sastāda EUR 4117,41 un kredīta procentu parāds par periodu no 11.08.2009. līdz 01.05.2013. EUR 573,52, kas aprēķināti pamatojoties uz Studiju kredīta līguma 3.2.1.punktu ir piedzenami no atbildētājas par labu prasītājam.

Civillikuma 1716.pants nosaka, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Pamatojoties uz Studiju kredīta līguma 6.1.1.punktu prasītājs uz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi aprēķinājis atbildētājai līgumsodu Ls 2462,01 jeb EUR 3503,13 apmērā par periodu no 01.12.2006. līdz 15.05.2013., kad atbildētājai bija jāuzsāk pildīt kredītsaistības (07.11.2006. Studiju kredīta atmaksas grafiks), ņemot vērā atbildētājas veiktos maksājumus pēc prasības iesniegšanas tiesā EUR 705,15 kuri novirzīti līgumsoda dzēšanai, prasītājs samazinājis līgumsoda summu, lūdzot piedzīt no atbildētājas EUR 2797,97.

Civillikuma 1717.panta otrā daļa nosaka, ka līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Studiju kredīta līguma Nr.153 6.1.1. apakšpunktā puses vienojušās, ka ja atbildētāja nokavē līgumā noteiktos kredītu procentu vai pamatsummas atmaksas termiņus vai neievēro to apmērus, tad prasītājs ir tiesīgs uzlikt atbildētājam līgumsodu 0,1% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katra maksājuma katru nokavējuma dienu.

Saskaņā ar parāda aprēķinu (Maksājumu kopsavilkumu), laika posmā no 2006.gada decembra mēneša līdz 2013.gada 7.augustam atbildētāja kavējusi maksājumus un prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu EUR 2797,97 apmērā. Šajā sakarā tiesa norāda, ka, lai gan līgumsods nav aprobežots, tomēr likumdevējs ar Civillikuma 1724.1pantu norādījis, ka līgumsoda cietējs var lūgt samazināt pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Savukārt tiesas pienākums ir izvērtēt norādīto saistību un prasījumu tiesisko pamatojumu kontekstā ar samērīguma un taisnīguma principu, ievērojot Civillikuma normu jēgu. Senāta judikatūrā, kas izveidojusies ar Senāta 2004.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-441, 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-48, 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr.SKC-212, 2010.gada 21.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-113, Senāts atzinis, ka jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu, izvērtējot konkrētos apstākļus, izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civillikuma 5.pantā norādīto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem.

Tomēr tā kā neproporcionālais līgumsoda lielums likumā atstāts atklāta juridiskā jēdziena formā, tas katrā konkrētā gadījumā izvērtējams atbilstoši lietā nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem.

No Civillikuma 1716.panta normas konstatējams, ka līgumsods, kas nav noteikts konkrētā summā, bet procentos, var augt līdz bezgalībai. Kā atzinis Senāta Civillietu departaments 2008.gada 14.maija spriedumā lietā SKC-212, kur vērtēta līgumsoda apmēra pamatotība, likumā nevar būt ietverta šāda līgumsoda būtība. Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, bet ir jābūt saprātīgām robežām, kuru noteikšana kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus.

Līdz ar to, sakarā ar likuma tieša norādījuma neesamību jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta piekto daļu. Samērojot pušu tiesiskās intereses nolūkā nodrošināt prognozējamas un atbildīgas civiltiesiskās apgrozības attiecības, lai šīs lietas ietvaros līgumsods nodrošinātu prasītāja zaudējumu atlīdzību, tiesa uzskata, ka līgumsods nosakāms mazākā apmērā, nekā to lūdz prasītājs.

Tiesa atzīst, ka līgumsods 10 % apmērā no kavētā pamatparāda maksājuma būtu vērtējams kā saprātīgs un taisnīgs. Turklāt tiesa atzīst, ka pie apstākļiem, kad atbildētāja jau no 2006.gada decembra sākusi kavēt maksājumu veikšanu saskaņā ar 1999.gada 25.oktobra Studiju kredīta līguma un 2006.gada 7.novembrī pušu noslēgtā Studiju kredīta atmaksas grafika nosacījumiem, prasītājs tikai 2013.gada augustā cēla tiesā prasību par parāda piedziņu, tādejādi nepamatoti radot iespēju palielināt līgumsoda apmērus.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka tiesai nav tiesību un tas arī nebūtu taisnīgi pilnībā atbrīvot atbildētāju no nokavējuma sekām (līgumsoda), tas ir, atbildības par maksājumu termiņu kavējumu gadījumā, kad prasītājs pamatoti pieprasīja saņemto pakalpojumu apmaksu, jo tādā gadījumā atbildētājs netiktu motivēts nokārtot savas līgumsaistības atbilstoši noslēgtā līguma noteikumiem, netiktu ievērotas prasītāja tiesības saņemt naudas summu par kavējuma laiku, kā arī tiktu pārkāpts pušu līdztiesības princips par labu atbildētājam.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka ir pamats līgumsodu samazināt, un līgumsods piedzenams desmit procentu no pamatparāda (EUR 4117,41) t.i. EUR 411,74 apmērā. Tādējādi tiesas ieskatā tieši šādā apmērā prasība daļā par līgumsoda piedziņu ir apmierināma, bet pārējā daļā prasība par līgumsoda piedziņu ir noraidāma. Līdz ar to kopēja parāda summa, kādā prasība ir apmierināma un piedzenama no atbildētājas sastāv no kredīta pamatsummas EUR 4117,41 apmērā, kredīta procentiem EUR 573,52 un līgumsoda EUR 411,74 apmērā.

Bez tam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētājas prasītāja labā piedzenami izdevumi par valsts nodevas samaksu proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, t.i. EUR 438,81. Kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu un trešo daļu tiesas izdevumi, kas ir ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi, t.i. EUR 4,70 apmērā.

Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 3., 6.panta noteikumiem, Padomes 1997.gada 17.jūnija Regulu (EK) Nr.1103/97, piedzenamās summas norādāmas Euro valūtā, konvertējot pēc kursa 1 *euro* = 0,702804 lati.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz augstāk minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 5., 8., 33., 36., 41., 97., 193., 195. un 204.[1] pantiem, tiesa

nosprieda:

Studiju un zinātnes administrācijas prasību pret /pers. C/ apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu Studiju un zinātnes administrācijai, reģistrācijas Nr.90000737795, kredīta pamatsummu EUR 4117,41, apmērā, kredīta procentus EUR 573,52 apmērā un līgumsodu EUR 411,74 apmērā, kopā EUR 5102,67, kā arī tiesas izdevumus valsts nodevu EUR 438,81 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70, pavisam kopā piedzenot EUR 5546,18 (pieci tūkstoši pieci simti četrdesmit seši *euro* un 18 centi), samaksu veicot Valsts kase, kods TRELLV22, kontā Nr.LV61TREL2150174010000.

Noteikt /pers.C/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese A.Zute